REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Crikvenici
Kralja Tomislava 85a
51 260 Crikvenica

Poslovni broj: Psp-46/2024-18

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Crikvenici, po sucu Sonji Alač, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Ivice Mataije, OIB: 57392785721, iz Rijeke, Silvija Bačića 39, zastupanog po punomoćnicama Lari Denona, odvjetnici iz Rijeke i Andrei Mataija iz Rijeke, Silvija Bačića 39, supruzi tužitelja, protiv tuženih 1. Slavice Mataija, OIB: 57886802022, iz Crikvenice, Tončićev odvojak 17, i 2. Davora Markovića, OIB: 68290631306, iz Moravičkih Sela, Moravička Sela 26, oboje zastupani po punomoćnici Miroslavi Turnšek, odvjetnici u Rijeci, radi smetanja suposjeda, nakon zaključene javne glavne rasprave održane 22. listopada 2026., 2. studenoga 2026.

r i j e š i o j e

I. Utvrđuje se da je tužena Slavica Mataija, OIB: 57886802022, iz Crikvenice, Tončićev odvojak 17, smetala tužitelja Ivicu Mataiju, OIB: 57392785721, u posljednjem mirnom suposjedu nekretnine - 13. suvlasnički dio: 48/1090 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-13) stambena jedinica broj 13 u drugom katu, u nacrtu označena narančastom bojom koja se sastoji od dnevnog boravka, kuhinje, sobe, kupaone, hodnika, loggie i spremišta u površini od 47,75 m2, koja se nalazi u stambenoj zgradi sagrađenoj na nekretnini k.č.br. 2106/3, u zk.ul. 4948, k.o. Crikvenica, upisana u zemljišne knjige Zemljišnoknjižnog odjela Crikvenica, Općinskog suda u Crikvenici i to na način da je 8. rujna 2024. spriječila ulazak tužitelja u predmetni stan tako što je tužena Slavica Mataija s unutarnje strane vrata ostavila ključeve u bravi i tako onemogućila da tužitelj otključa, otvori vrata i uđe stan, te se tuženoj Slavici Mataija zabranjuje svako takvo isto ili slično smetanje ili oduzimanje suposjeda predmetne nekretnine te se nalaže uspostava prijašnjeg posjedovnog stanja kakvo je bilo prije opisanog čina smetanja suposjeda.

II. Utvrđuje se da je tuženi Davor Marković, OIB: 68290631306, iz Moravičkih Sela, Moravička Sela 26, smetao tužitelja Ivicu Mataiju, OIB: 57392785721, u posljednjem mirnom suposjedu nekretnine - 13. suvlasnički dio: 48/1090 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-13) stambena jedinica broj 13 u drugom katu, u nacrtu označena narančastom bojom koja se sastoji od dnevnog boravka, kuhinje, sobe, kupaone, hodnika, loggie i spremišta u površini od 47,75 m2, koja se nalazi u stambenoj zgradi sagrađenoj na nekretnini k.č.br. 2106/3, u zk.ul. 4948, k.o. Crikvenica upisana u zemljišne knjige Zemljišnoknjižnog odjela Crikvenica, Općinskog suda u Crikvenici i to na način da je 26. kolovoza 2024. spriječio ulazak tužitelja u predmetni stan tako što je tuženi Davor

Marković s unutarnje strane vrata ostavio ključeve i tako onemogućio tužitelja da otključa, otvori vrata i uđe u stan, te se zabranjuje tuženom Davoru Markoviću svako takvo isto ili slično smetanje ili oduzimanje suposjeda predmetne nekretnine te se nalaže uspostava prijašnjeg posjedovnog stanja kakvo je bilo prije opisanog čina smetanja suposjeda.

III. Nalaže se tuženima Slavici Mataija i Davoru Markoviću da naknade tužitelju trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 711,54 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. U tužbi od 24. rujna 2024., koju podnosi protiv tužnih, radi smetanja suposjeda, tužitelj navodi da je suvlasnik i suposjednik nekretnine koja je u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Crikvenici, Zemljišnoknjižnog odjela Crikvenica upisana kao: - 13. suvlasnički dio: 48/1090 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-13) stambena jedinica broj 13 u drugom katu, u nacrtu označena narančastom bojom koja se sastoji od dnevnog boravka, kuhinje, sobe, kupaone, hodnika, loggie i spremišta u površini od 47,75 m2, koja se nalazi u stambenoj zgradi sagrađenoj na nekretnini k.č.br. 2106/3, u zk.ul. 4948, k.o. Crikvenica, a koja u naravi predstavlja stan na drugom katu u zgradi na adresi Tončićev odvojak 17, Crikvenica. Tužitelj da je u ovršnom postupku posl. br. Ovr-367/2020 20. ožujka 2024. uveden u suposjed predmetne nekretnine te je istovremeno tužitelju i predan ključ predmetnog stana od strane tužene Slavice Mataija. Od tada tužitelj da nesmetano ulazi u stan u koji je unio i svoje određene stvari. Tužitelj da je bio u posljednjem mirnom i nesmetanom suposjedu predmetne nekretnine sve do 26. kolovoza 2024., kada je tuženi Davor Marković spriječio ulazak tužitelja u predmetni stan, tako što je ostavio ključ u bravi s unutarnje strane ulaznih vrata i onemogućio tužitelja da svojim ključem otključa bravu s vanjske strane i otvori ulazna vrata te uđe u stan, a što da mu je bila namjera. Tuženi da je o istome odmah obavijestio policiju. Tužitelj da je ponovo pokušao ući u stan 8. rujna 2024., kada mu tad tužena Slavica Mataija nije dozvolila ulazak u stan, na isti način kao i tuženi Davor Marković, ostavljajući ključ u bravi s unutarnje strane ulaznih vrata, te tužitelj da tako opet nije mogao svojim ključem otključati bravu s vanjske strane i otvoriti ulazna vrata predmetnog stana te ući u stan. Tužitelj da je i o tom događaju obavijestio policiju. Tuženi da su svojim činom samovlasno smetali tužitelja u njegovom posljednjem mirnom suposjedu predmetnog stana, na način da su tuženi ostavili ključ u bravi s unutarnje strane ulaznih vrata te tužitelj tako nije mogao otključati i otvoriti ulazna vrata stana te ući u stan, čime da je oduzet tužitelju mirni suposjed pa tužitelj navodi da u zakonskom roku podnosi ovu tužbu i predlaže da sud po provedenom postupku pruži posjedovnu zaštitu, kako je to opisano u točkama I. i II. izreke rješenja, a traži i naknadu parničnog troška.

2. Tuženi su u odgovoru na tužbu od 5. studenoga 2024. osporili tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, te predložili odbijanje istoga. Tuženi prvenstveno, opreza radi, ističu prigovor prekluzije, jer im nije poznato kada je tužba podnijeta. Tuženi također osporavaju osnovanost tužbe, te ujedno ističu i prigovor promašene pasivne legitimacije. Nadalje navode da prilozi koji su tuženima dostavljeni uz tužbu, a radi se o vlasničkom listu i zapisniku o očevidu iz predmeta ovoga suda posl. br. Ovr-367/2020, ne ukazuju na osnovanost tužbe i tužbenog zahtjeva. Nadalje, tuženima da nisu dostavljene potvrde MUP od 26. kolovoza 2024. i 8. rujna 2024., na koje se tužitelj

pozvao u tužbi pa tuženi mole da im se predmetne isprave dostave radi očitovanja. Tuženi predlažu odbijanje tužbenog zahtjeva tužitelja, te da se tužitelja obveže na naknadu im prouzročenih parničnih troškova, sa zakonskim zateznim kamatama, tekućim od donošenja prvostupanjske odluke do isplate, sve u roku od 15 dana.

3. U daljnjem tijeku postupka uz podnesak od 21. svibnja 2025. tužitelj je dostavio potvrde Policijske postaje Crikvenica za prijavljene događaje od 26. kolovoza 2024. i od 8. rujna 2024.

4. Na pripremnom ročištu održanom 20. svibnja 2026. tuženi su naveli kako iz priloženih potvrda ne proizlaze podaci relevantni za donošenje odluke te ističu da tužitelj i dalje dolazi u predmetni stan, a u prilog tome da prilažu 2 fotografije njegovog automobila parkiranog ispred zgrade, na kojim fotografijama da su vidljivi datumi nastanka istih.

5. Tužitelj je, opreza radi, osporio vjerodostojnost gore navedenih fotografija.

6. U postupku su provedeni dokazi uvidom u preslike izvatka iz zemljišne knjige za zk.ul. 4948 k.o. Crikvenica (stranice 5-6 spisa), zapisnika iz predmeta Općinskog suda u Crikvenici posl. br. Ovr-367/2020 od 20. ožujka 2024. (stranice 7-9 spisa), potvrda Policijske postaje Crikvenica od 10. listopada 2024. (stranice 26-27 i stranice 28-29 spisa), fotografija (stranice 40-41 spisa), na ročištu održanom 19. lipnja 2026. proveden je dokaz saslušanjem tužitelja i tuženih (stranice 42-49 spisa), izvršen je uvid u e-mail korespondenciju (stranice 53-55 spisa), te je proveden dokaz saslušanjem svjedokinje Marice Vučajnik (stranice 56-60 spisa).

Stranke nisu imale drugih dokaznih prijedloga.

Na osnovu svih provedenih dokaza riješeno je na način kako to stoji u izreci, iz razloga koji će biti pojašnjeni u daljnjem slijedu obrazloženja ovog rješenja.

7. Prema odredbi članka 10. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima («Narodne novine» broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14. i 94/17.; u nastavku: ZV) osoba koja ima faktičnu vlast glede neke stvari, njezin je posjednik.

U ovome postupku tužitelj tvrdi da je posljednji mirni i nesmetani suposjednik nekretnine, opisane u točkama I. i II. izreke rješenja, koja u naravi predstavlja stan na drugom katu zgrade u Crikvenici, Tončićev odvojak 17, stambena jedinica broj 13, tvrdeći da je u taj suposjed uveden 20. ožujka 2024. u ovršnom postupku koji se pred ovim sudom vodi pod posl. br. Ovr-367/2020, te da mu je istovremeno od strane tužene Slavice Mataija predan ključ predmetnog stana, od kada da nesmetano ulazi u stan u koji je unio i svoje određene stvari.

Nadalje, tužitelj tvrdi da je u takvom mirnom i nesmetanom suposjedu predmetne nekretnine bio sve do 26. kolovoza 2024., kada da je tuženi Davor Marković spriječio ulazak tužitelja u predmetni stan, tako što je ostavio ključ u bravi s unutarnje strane ulaznih vrata i time onemogućio tužitelja da svojim ključem otključa bravu s vanjske strane i uđe u stan, a na isti način da je tužena Slavica Mataija onemogućila tužitelja da uđe u stan 8. rujna 2024.

Dakle, tužitelj tvrdi da su gore navedenim radnjama, kao činima smetanja suposjeda, tuženi samovlasno smetali tužitelja u njegovom posljednjem i mirnom suposjedu predmetnog stana.

Na ročištu glavne rasprave održane 19. lipnja 2026. tuženi su učinili nespornim navode tužitelja da je imao suposjed predmetne nekretnine u koji je uveden u gore navedenom ovršnom predmetu 20. ožujka 2024., a osporavaju navode tužitelja da je došlo do smetanja suposjeda.

Dakle, s obzirom na navedeno, nije sporno da se tužitelj nalazio u posljednjem, mirnom suposjedu predmetne nekretnine – stana, u koji je uveden u ovršnom postupku koji se pred ovim sudom vodio pod posl. br. Ovr-367/2020, a sporno je, jesu li tuženi počinili čine smetanja navedenoga suposjeda, uvlačenjem ključa u bravu, i onemogućavanjem tužitelju da otključa, otvori vrata i uđe u navedeni stan, ključevima stana koje mu je predala tužena Slavica Mataija 20. ožujka 2024., kada je uveden u suposjed istoga u tom ovršnom postupku, a nije sporno da u navedenom stanu živi tužena Slavica Mataija, te da koristi isti zajedno s članovima svoje obitelji, sinom Svenom i izvanbračnim suprugom tuženim Davorom Markovićem.

Odredbom članka 21. stavak 1. ZV propisano je da, koga drugi samovlasno smeta u posjedu, bilo da ga uznemirava u posjedu ili mu ga je oduzeo, ima pravo na zaštitu posjeda, koja se ostvaruje (stavak 4. istoga članka) u posebnom postupku pred sudom (postupak zbog smetanja posjeda) ili putem samopomoći. Prema odredbi stavka 3. cit. članka, pravo na zaštitu posjeda prestaje protekom roka od trideset dana od dana kad je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastaloga smetanja.

Nadalje, odredbom članka 22. stavak 1. ZV propisano je da je posjednik kojemu je posjed samovlasno smetan ovlašten svoj posjed štititi putem suda, zahtijevajući da se utvrdi čin smetanja njegova posjeda, naredi uspostava posjedovnog stanja kakvo je bilo u času smetanja, te zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće. Odredbom stavka 2. cit. članka propisano je da sud pruža ovu zaštitu posjeda u posebnom, hitnom postupku (postupku za smetanje posjeda), prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda, poštenje posjednika, kao i bez obzira na to koliko bi smetanje posjeda bilo u kakvom društvenom, javnom ili sličnom interesu.

Odredbom članka 24. stavak 1. ZV propisano je da je svaki suposjednik ovlašten štititi suposjed putem suda od samovlasnog smetanja treće osobe, a od drugih suposjednika jedino ako su ga potpuno isključili od dotadašnjega suposjeda ili su mu bitno ograničili dotadašnji način izvršavanja faktične vlasti.

8. Tužitelj Ivica Mataija, bivši suprug tužene Slavice Mataija, u svom iskazu naveo je da su 20. ožujka 2024. ušli u predmetni stan koji se nalazi na II. katu zgrade na adresi Crikvenica, Tončićev odvojak 17, i tada da ih je sutkinja uvela u stan, s time da ih je zamolila da narednih mjesec dana ne ulaze u taj stan jer je tužena Slavica Mataija izjavila da bi htjela otkupiti njegovu ½ tog stana, što da je on i ispoštovao međutim Slavica da se u tih mjesec dana uopće nije javljala za otkup stana. Drugi puta da je ušao u taj stan u svibnju 2024. kada je u isti unio svoje stolice, a naredni puta da je ušao u stan 12. lipnja 2024. kada je bila druga procjena nekretnina. Tada da je u tom

stanu bio zadnji puta, što da je izjavila tužena Slavica Mataija u jednom drugom predmetu koji se vodi između njih. Kasnije da je došao do stana 26. kolovoza 2024., te da je pokušao gurnuti ključ i jednostavno ključ da nije otvarao ulazna vrata stana. S njim da je tom prilikom bila njegova supruga Andrea Mataija, a nakon toga da je zvao policiju da naprave zapisnik. Slijedeći puta da se u stan vratio 8. rujna 2024., isto da je pokušavao ući unutra, ključ nije otvarao, čuo je samo unutra glasove tuženih, čuo ih je kako govore "to su oni". Opet da je zvao policiju, policija da je došla i napravila zapisnik s time da je tužena Slavica Mataija tada policiji na zapisnik rekla da on nema nikakva prava na stan i da ga neće pustiti u stan. Te sve potvrde policije da je dostavio u spis. Nadalje je naveo da je međuvremenu prijavio tuženoga Davora Markovića policiji da živi neovlašteno u njegovom stanu bez njegova pristanka i da nije prijavljen na toj adresi, a u stanu da boravi stalno tako da on u taj stan ne može ući. Nakon toga da je pokrenuo ovaj postupak, a tijekom postupka da više nije pokušavao ući u taj stan. Vidio je fotografije koje su tuženi predali u spis, a radi se o fotografijama koje prileže na stranicama 40 i 41 spisa, navodeći da se radi o fotografijama njegovog osobnog vozila ispred zgrade u kojoj se nalazi taj stan, ali da te fotografije nisu dokaz da je bio u stanu. Kaže da je bio došao zbog poziva gđe Marice Vučajnik koja je zastupnica stanara jer je Davor Marković izbacio njegove stolice iz stana i stavio ih ispred vrata drugih susjeda, a to da je bilo 11. travnja 2025. Kaže da je kupio lokot i lanac i zavezao te stolice ispred njegovih ulaznih vrata da ih tuženi Davor Marković ne stavlja susjedima pred vrata. Drugi puta odnosno 16. prosinca 2025. isto da ga je zastupnica stanara Marica Vučajnik zvala da je Davor Marković prerezao lanac i da te stolice razbacuje po zgradi i može li doći po stolice zbog drugih stanara i da mu je Marica Vučajnik rekla da dok je te stolice Davor Marković razbacivao da je njoj prijetio i da je ona to prijavila policiji. Smatra da taj tko je slikao njegov auto, da je tužitelj bio u stanu da bi slikao i njega u stanu, a on da nije bio u stanu. Kada je pokušavao ući u taj stan 26. kolovoza i 8. rujna 2024. njegov ključ stana kojim je raspolagao da je ušao u bravu, ali da se nije mogla brava okrenuti što se događa kada je s druge strane odnosno unutar stana uvučen ključ u bravu. Dakle netko da je bio u stanu i držao je ključ unutra da on ne može otključati. Nakon 12. lipnja 2024. odnosno između 12. lipnja 2024. i 26. kolovoza 2024. on da nije uopće dolazio u Crikvenicu i nije pokušavao ući u svoj stan u Crikvenici koji je predmet ovog postupka. Kaže da i dalje ima ključ tog stana, ali taj ključ da ne znači da može ući u stan. S predstavnicom stanara Maricom Vučajnik da je u dobrim odnosima kao predstavnicom stanara.

Tužena Slavica Mataija, bivša supruga tužitelja, a izvanbračna supruga tuženog Davora Markovića, u svom iskazu navela je da bi se htjela očitovati na navode tužitelja vezano za predaju u posjed. Na tom ročištu na kojem je ona tužitelju predala nekretninu u posjed, sutkinja Marija Turina koja je to vodila i odradila odlično to ročište, sve pohvale, da je predložila da procijene taj stan, da angažiraju vještaka i da ona tužitelja isplati u njegovim kvadratima i da tako riješe cijeli slučaj. Odvjetnice da su se isto tako složile, svi da su to podržali kao ideju i da je dat rok od 30 dana da se to obavi. Stan da je procijenjen, međutim ono što je tu bitno i što stvar komplicira, jedan tako dobar dogovor koji je trebao sve riješiti, da se zakompliciralo to što su se slijepo trebali držati tog zapisnika koji da je briljantan i po kojem da su trebali postupati, međutim popodne tog istog dana dakle 20. ožujka 2024. da je uslijedio poziv njezinoj odvjetnici da to ne bude tako kako je na zapisniku nego da to prošire i na sve druge postupke, i troškove pa da sve to riješe. Opet u dobroj vjeri u onoj brzini u onom stresu da su pristali na to da odstupe od zapisnika i da uvrste u dogovor sve druge postupke. Kada je procjena napravljena da su poslali smo mail da su voljni kupiti i da im ta procjena

odgovara. Radilo se o procjeni vrijednosti stana u iznosu od 122.000,00 EUR, na koji iznos je procijenjen cijeli stan. Međutim kada je došao odgovor s njihove strane kada su oni izračunali i ta druga ročišta u tim drugim postupcima, napravili su obračun na način da ona sve gubi i da je dužna sve troškove snositi, dakle svoje i njihove, sudske, i naravno da je onda tu sve stalo. Misli da je tužitelju bio i cilj da to sve stane. Dakle isteklo je onih 30 dana i onda da se dogodio obrat, nastavilo se s onim ročištem za razvrgnuće zajednice. Dogodila se nova procjena suda koja je bila viša za iznos otprilike 20.000,00 EUR. Čak da je bila voljna pristati na tu visoku procjenu. Ona da je cijelo vrijeme govorila da treba ishoditi stambeni kredit, a tužitelj da je napravio obrat i rekao da želi isključivo gotovinu, ročište da je završilo odnosno taj postupak razvrgnuća, trebalo joj je vremena za skupiti gotovinu, međutim da je uspjela novac prikupiti i želi tužitelja isplatiti u njegovom suvlasničkom dijelu. Kaže da želi reći to da tužitelj ima ključ navedenog stana, da raspolaže ključevima tog stana, da on može doći u stan, međutim da se ne može bahatiti, ne može leći na parlafon, ne može dovoditi druge ljude koji nisu stranke u postupku. Isto tako da može reći da je postojao neki put da možda tužitelj nije mogao ući, ona da u tom stanu ne živi sama, već sa sinom, jako puno vremena da je odsutna, praktički po cijele dane da je u Rijeci na poslu i da postoji mogućnost da je njezin sin Sven bio u stanu i možda je vidio nepoznate ljude, jer tužitelj da je za njenog sina stranac on da ga nikada u životu nije vidio, da postoji mogućnost da nije otvorio strancu vrata, tako da je i odgajan. Ona da je isto tako jednom prilikom bila u stanu, sjeća se da je bila nedjelja, a nedjelja da je jedini dan kada ne radi i kada je slobodna i kada vjerojatno spava duže, odmara se, netko da je pokušao otključati, vjerojatno da je i zvonio, to da je bilo jako rano, poslije da je policija došla na poziv i ona da je normalno otvorila, samo da su bili policajci da nije nikog drugog vidjela. Tu da se u potvrdi navodi datum 8. rujna 2024., ali da može reći da ona sigurno nije izjavila da polaže isključivo pravo na stan, to da je vjerojatno bilo krivo izvučeno iz konteksta. I njezin suprug Davor Marković povremeno da boravi u tom stanu. Suprug da joj je jednom prilikom rekao da ga je Sven zvao da neka dođe dolje jer da netko zvoni na zvono na ulaznim vratima, a njezin suprug da je tada bio kod susjeda gore i samo se spustio. Tom prilikom da je izašla policija na lice mjesta i utvrdila da nema remećenja javnog reda i mira. Sven da je rođen 5. travnja 2006., a kada je policija tom prilikom došla na lice mjesta Sven da je bio punoljetan, ali da nije davao nikakvu izjavu, nisu ga ništa pitali, njezin suprug da je uskočio i dao izjavu. Ovaj događaj kada je njezin suprug dao izjavu policiji misli da je to bilo prije onog događaja kada je ona dala izjavu policiji, odnosno da je sigurno to bilo prije. Njezin suprug da je došao odmah nakon nekoliko minuta nakon što ga je Sven nazvao. Sven da joj je rekao da su neki nepoznati ljudi bili na vratima i onda da je on zvao tuženog Davora Markovića. Misli da joj je suprug rekao da je vidio tužitelja i njegovu suprugu negdje oko zgrade ili u autu, nije ih vidio ispred njihovih ulaznih vata, već ispred zgrade. Ona da je tog istog dana to saznala, ali da tada nije bila tamo jer je radila. Tužitelj da može doći u stan jer ima ključ tog stana, ali da ne može doći na način da se bahati. Želi da poštuje njezin dom i njezinu privatnost jer njoj nikakvom odlukom nije oduzeto pravo na stanovanje odnosno boravak u stanu. Tužitelj da bi se trebao držati moralnih i etičkih načela kao čovjek u smislu poštovanja njezinog doma i obitelji. Na upit da pojasni ta moralna i etička načela kojih smatra da se tužitelj treba držati, navela je da misli na to da kada je tužitelj došao u stan 12. lipnja 2024. dakle tada da je on rekao da bi malo ostao u svom suposjedu nakon što je završilo ročište, svi da su otišli, a tužitelj da je ostao. Tipičan primjer bahaćenja da je to što je tužitelj ostao, sjeo je u njezinu blagovaonu, sjedio je neko vrijeme, gledao i onda da je uzeo telefon, zvao druge ljude, ali misli da nije ni etično niti moralno što će tužitelj reći da je zvao suprugu, zapravo da je tu jedna

bizarna situacija da on u njezin dom dovodi jednu ženu zbog koje su se njih dvoje rastali, koja mu je bila ljubavnica 2 godine dok su bili u braku. Nakon toga dana 12. lipnja 2024. tužiteljeva supruga Andrea Mataija da dolazi na poziv tužitelja, ulazi u stan sa zahtjevom da mora baciti opušak cigarete, ulazi u kupaonu, baca opušak, ulazi u njezinu kuhinju, pije vodu, i dalje pametuje da ne ulazi sada u detalje. Ona da se protivi da tužitelj dovodi u stan druge ljude koji se ne znaju ponašati jer to nije poštovanje doma. Ovo moli da se unese u zapisnik, a kada je rekla pije vodu, i to uz komentar popit ću jer i onako ju ja plaćam. Kaže da se ona i tužitelj ne čuju telefonski, da ne pričaju, tako da kada ju se pita je li u kolovozu 2024. nakon tog događaja koji su prepričali sin i suprug zvala tužitelja to da je njezin odgovor na pitanje. Nije mu napisala mail, navodeći da ne komuniciraju ni na koji način. Ne sjeća se je li odvjetnicu obavijestila o tom događaju. Ni drugi puta da nije smatrala potrebnim obavijestiti tužitelja da može ući u stan. Nije rekla tom prilikom policiji da neće tužitelja pustiti u stan, ali da je rekla da je to sve na sudu, da se rješava, da traje, da je sve u postupku. Nisu mijenjali bravu, brava da je ostala ista. Potvrdila je da je tužitelj bio donio stolice u stan, navodeći da je to učinio kada nikoga nije bilo u stanu, donio je stolice, odložio ih, bio je neko vrijeme u stanu, a poslije kada je njezin partner tuženi Davor Marković došao da je vidio stolice, ali tužitelja da više nije bilo, samo da je zatekao stolice. Dakle oni da su boravili u stanu neko vrijeme, a ne zna što su radili. Navela je da tužitelj može ući u stan, da on raspolaže ključevima, već da je ulazio pa da je dokazano da može ući u stan. Sven da tužitelja stvarno ne poznaje, nikada ga u životu nije vidio, on da je za njega stranac pa kako će pustiti stranca u kuću. Sinu da je objašnjeno da tužitelj ima pravo ući u stan, ali da je Sven vidio još ljudi pored tužitelja sumnjiva ponašanja, vrlo čudnih. Ne zna s kim je sve to bio tužitelj, a između ostalog da je bila i tužiteljeva supruga. Kaže da 26. kolovoza 2024. uopće nije bila u stanu u vrijeme kada se u tužbi tvrdi da je smetan posjed, a ovaj drugi datum, a radi se o 8. rujnu 2024. tada da je bila prisutna i to da je onaj događaj koji je opisivala da se dogodio u nedjelju. Tu nedjelju 8. rujna 2024. kada je netko pokušavao otključati vrata Sven da je bio doma. Ona i njezin partner Davor Marković da su u zavadi s predstavnicom stanara zgrade Maricom Vučajnik. Marica da je dežurni svjedok u svim postupcima, u korist tužitelja, kao protuuslugu jer je njihov stan dao glas toj osobi za predstavnicu stanara. Tužitelj da je dao glas za to da predstavnik stanara bude Marica Vučajnik, a prethodno da je njezin suprug bio predstavnik stanara.

Tuženi Davor Marković, izvanbračni suprug tužene Slavice Mataija, u svom je iskazu naveo da je nekoliko puta izbivao iz tog stana, a u stanu da je bio samo njegov sin Sven. Na poziv svoga sina Svena da su pred vratima neki nepoznati ljudi, on da je odmah napustio mjesto na kojem je bio i žurno došao doma, jer kada mu je sin u pitanju da ruši i tenkove ako treba. Naveo je da se mora vratiti na svibanj 2024. kada je isto izbivao iz stana, Sven da nije bio u kući, bio je u školi, a tužitelj i njegova supruga da su boravili u stanu predstavnice stanara Marice Vučajnik odakle su izviđali kada će zrak biti čist da mogu unijeti ruzinave željezne stolice. Kada je ušao u stan njega da je skoro šlagiralo, nije znao što da radi jer u stanu ima vrijednih stvari kao što su novac, nakit i slično. Par puta da je tako izbivao iz tog stana, dakle nije bio prisutan, a on kada se nešto dogodi to je za njega jako veliki stres, navodeći da boluje od PTPS i liječi se, a za njega da je to katastrofalan događaj kada je njegov sin u pitanju, da ne vidi ništa oko sebe i samo gleda da dođe kod svog sina i vidi je li on dobro, tako da nije obraćao pažnju na to je li netko ispred zgrade, u zgradi ili bilo gdje drugdje, a tu da misli na događaj kada ga je Sven zvao da su neki nepoznati ljudi došli ispred stana. Kada su bile donesene stolice Sven da ga nije ni zvao jer nije ni bio u kući. Za te stolice je naveo

da ih je premjestio ispred njihovih vrata, da ne smetaju nikome ni njima niti susjedima, na što da su tužitelj i njegova supruga zavezali iste lokotom i lancem kao da su u srednjem vijeku, s time da je jedan dio tih stolica njima onemogućavao nesmetan ulazak u stan. Kaže da je, da bi omogućio svome sinu i nevjenčanoj supruzi nesmetan ulaz u njihov dom, uzeo alat, i to 2 ključa i potrgao lokot i stavio stolice gdje je maloprije rekao da više ne smetaju. Te stolice da su tamo bile tako stavljene 2 godine. Nakon toga da je rekao da te stolice moraju nestati i stavio ih je na jednu površinu gdje apsolutno nikome ne smetaju. Za nekoliko sekundi predstavnica stanara Marica Vučajnik da je vukla te stolice natrag i rekla mu nećeš nego će biti tu, na što da je on opet te stolice uzeo i odnio ih na isto mjesto na što da je tužitelj uzeo te stolice u takvoj tišini kao da ih kradu. Kaže da je znao ranije da će to tako biti da bi i prije to napravio. Kaže da jednako kao što brani državu da brani i svoju obitelj. Naveo je da živi u Moravičkim Selima br. 26 gdje ima staru i bolesnu majku o kojoj da se treba brinuti, tamo da živi i njegova sestra i ona da se o majci brine. Kada je spomenuo odsustva iz stana koja su predmet ovog postupka da je mislio na to da mora otići kod svoje majke jer se brine i o majci, da je rastrgan na dvije adrese jer se mora brinuti o mami i sinu koji živi u stanu koji je predmet ovog postupka. Na upit da se izjasni gdje je boravio u ljeto 2024. naveo je da je nekoliko puta bio na adresi gdje mu živi majka, navodeći da ne može precizno govoriti o datumima, a tamo da bi se zadržao po 2, 3, 4 dana. Naveo je da je 26. kolovoza 2024. razgovarao s djelatnicima policije. Policijskim službenicima da je rekao za tužitelja i njegovu suprugu da često dolaze na vrata i ne daju mir njegovom sinu Svenu. Sven da se prestraši jer su tužitelj i njegova supruga za njega potpuni stranci, a on da ne želi da se njegovo dijete plaši. U svibnju 2024. kada je primijetio one stolice u stanu naravno da je zvao policiju, te da je policiji tom prilikom rekao da je netko bio u stanu i da je donio stolice. Kaže da nije točno vidio tko je unosio te stolice jer je bio kod susjeda, pa da nije imenovao osobu koja je donijela stolice u stan, navodeći da je tužitelj u svom iskazu potvrdio da je on unio te stolice. Ovaj drugi događaj o kojem je iskazivala njegova supruga kada je bila nedjelja naveo je da se ne sjeća je li bio u stanu. Sjeća se dva razgovora s policijom, ali ne može točno tvrditi da su bila samo dva. Kaže da se protivi tome da tužitelj dolazi u taj stan dok je u tom stanu njegov sin Sven jer je tužitelj za Svena potpuni stranac. Na upit da objasni vezao za događaj od 26. kolovoza 2024. gdje je bio toga dana i tko je toga dana bio u stanu naveo je da je bio van stana, da je bio negdje vani, a u stanu da je bio samo njegov sin Sven. Kaže da je dobio od sina poziv da su na vratima neke osobe koje pokušavaju ući u stan, sin da mu je rekao da je netko gurao ključ u bravu i normalno da se Sven prestrašio, odmah ga nazvao i on da je odmah doletio, ušao u stan i pozvao policiju. Tog 26. kolovoza 2024. misli da tužena Slavica Mataija nije bila u stanu. Slušao je iskaz svoje nevjenčane supruge Slavice Mataija te je naveo da se priklanja svemu onome što je ona navela pa tako i opisu događaja kada je tužitelj posredstvom suda ušao u posjed. Nakon toga dana da nisu mijenjali bravu na ulaznim vratima tog stana. Kaže da je u jako lošim odnosima s Maricom Vučajnik, predstavnicom stanara, ona da je pristrani svjedok tužitelju i manje-više vraća im neke usluge. Misli da je apsurd što ih je tužitelj tužio u ovom postupku jer da je normalno da ako netko negdje živi da će se zaključati, navodeći da se svi zaključavaju.

Svjedokinja Marica Vučajnik, koja ne kontaktira s tuženima, u svom je iskazu navela da je od 2013. ovlašteni predstavnik stanara u zgradi Crikvenica, Tončićev odvojak 17, a prethodni predstavnik da je bio tuženi Davor Marković. Vezano za 2024. i događaje te godine da može reći da se sjeća i zna da je bilo dosta ljudi u tom stanu i da je tužitelj dobio ključ tog stana koji je 1/2 njegov, a 1/2 od tužene Slavice Mataija.

Nakon nekog vremena, s time da se ne može sjetiti datuma, tužitelj da je došao, donijeli su stolice te da ju je zamolio da bude prisutna i da će on ući u stan. Kaže da je tužitelj ušao u stan i ostavio stolice. Nakon toga da je ona tužitelja i njegovu suprugu pozvala na kavu. U to da su čuli pomicanje stolica, točnije nekakvu buku, da je čula kako se pomiču stolice i u to da je Davor Marković izbacio stolice iz stana. To da je bilo dakle tog istog dana. Sve da se to događalo u par minuta. Očigledno da je Davor Marković bio negdje blizu. Sjeća se još nekih događaja iz 2024., zna da se radilo o 8. mjesecu i o 9. mjesecu, a možda i o 6. mjesecu, ali za taj 6. mjesec da baš nije sigurna, to sve da iskazuje o 2024. Sjeća se da su tužitelj i njegova suprugu htjeli ući u stan i to da nisu mogli i nakon toga da su zvali policiju i pozvali i nju da bude prisutna kao svjedok da su oni tu. Sjeća se da su čekali policiju, policija da je došla, pozvonila na vrata tog stana i da je tuženi Davor Marković otvorio vrata. Za to vrijeme niti je tko ulazio u stan ni izlazio iz stana. U zgradi da se sve vidi kad netko uđe i izađe iz stana jer je sve otvoreno. Ulazi se s otvorenih hodnika u stanove, i svi su hodnici u krug otvoreni. Ona da inače ima posebnu obavezu prema stanarima jer je zgrada vrlo slabo naseljena tijekom godine tako da su je zamolili da pripazi malo više tko ulazi i izlazi. I drugog puta da je bila ista stvar, tužitelj i njegova supruga da su došli i nisu mogli ući u stan, zvali su policiju i nju, policija da je došla, i drugi puta da je tkđ. vrata stana otvorio tuženi Davor Marković. Treći puta misli da je to bio 9. mjesec opet da su tužitelj i njegova supruga htjeli ući u stan, nisu mogli, zvali su policiju i nju, kada je policija došla pozvonili su na vrata i stan da je otvorila tužena Slavica Mataija. Navela je da dok su čekali policiju da su stajali ispred ulaznih vrata u njen stan koji se nalazi na I. katu, preko puta njihovog stana, samo kat ispod, dakle tu da su s njom čekali i tužitelj i njegova supruga. Ispred svoga stana da vidi sve ulaze u sve druge stanove. Te stolice koje je tuženi Davor Marković prebacio na hodnik tamo da su stajale dugo vremena, sve negdje do prosinca 2025. kada je tuženi Davor Marković te stolice dogurao do stubišta, ona da ih je onda vratila natrag jer tu više smetaju nego pred njegovim vratima. Iza toga da je bilo psovanje, prijetnje s njegove strane prema njoj o čemu da je obavijestila policiju i zvala tužitelja i njegovu suprugu da dođu po stolice. Misli da su tužitelj i njegova supruga došli po stolice idućeg dana ili onog nakon toga. Na upite koliko puta je tužitelj dolazio u taj stan, navela je da može reći da je dolazio taj put kada su donijeli stolice, a i prije toga zajedno sa sudom, a na pitanje je li moguće da je bio još koji put tamo, a da ona to ne zna navela je da nije bio u tom stanu, a da ona to ne zna, jer ona sve vidi. Kaže da su bili u zgradi primjerice kod nje jednom da su dovezli njezinog supruga s hitne. Znaju doći u vezi zgrade i pitati treba li što doći potpisati, što se planira u zgradi raditi i općenito. Poznaje iz viđenja tuženu Slavicu Mataija i samo jednom da je s njom razgovarala i to na njen poziv kada ju je pozvala i pokazala joj stolice, koje su bile pred vratima njezinog stana i pitala ju da što rade tu te stolice, navodeći da je ista vjerojatno zaboravila da ih je Davor Marković stavio tu, a tako da joj je i odgovorila. Kada ju se pita u kakvim je odnosima sa Slavicom Mataija da može reći da ju vidi, da ne razgovaraju, nemaju o čemu, jer ne pita ništa. Ljudi dođu, informiraju se o ovom i onom, a Slavica Mataija ne. Ovaj događaj kada je intervenirala policija, kada je Slavica Mataija otvorila vrata stana to da je bilo u 9. mjesecu 2024. Sjeća se da je bio vikend. Ova prva dva navrata kada je dolazila policija da ne zna ni datum niti koji je bio dan u tjednu. Na upit je li u nekom drugom postupku davala iskaz, a gdje je stranka bio Davor Marković navela je da je. Kako Davor Marković nije prijavljen u njihovoj zgradi da su je zvali na sud kao svjedoka i zastupnika stanara i pitali je li Davor Marković stalno tu u tom stanu. Ona da je to potvrdila jer je to istina. Ne zna tko ju je predložio kao svjedoka u tom predmetu, a tužitelj da nije bio u sudnici prilikom tog njezinog svjedočenja, a je li on sudionik tog postupka, da ona to ne zna. Nije joj poznat ishod tog postupka.

Navela je da je tužitelj svaki puta tražio intervenciju policije kada nije mogao ući u taj stan.

9. Iz provedenog postupka proizlazi da je tužitelj, do događaja opisanih u tužbi, bio posljednji mirni suposjednik predmetnog stana broj 13 koji se nalazi na II. katu zgrade na adresi Crikvenica, Tončićev odvojak 17, opisanog u točkama I. i II. izreke rješenja, i to zajedno s tuženom Slavicom Mataija, svojom bivšom suprugom, a što su tuženi učinili nespornim na ročištu glavne rasprave 19. lipnja 2026., a iz čijih navoda proizlazi da je tužitelj u taj suposjed uveden od strane suda u predmetu ovoga suda posl. br. Ovr-367/2020 20. ožujka 2024., s time da mu je tada ključeve stana predala tužena Slavica Mataija, koja, kako to proizlazi iz postupka, u tom stanu živi sa sinom Svenom, i suprugom, tuženim Davorom Markovićem, koji tvrdi da samo povremeno boravi u tom stanu, a da živi u Moravičkim Selima, Moravička Sela 26.

Sporno je, je li došlo do smetanja suposjeda 26. kolovoza 2024. od strane tuženog Davora Markovića, i 8. rujna 2024. od strane tužene Slavice Mataija, i to ostavljanjem ključa u bravi ulaznih vrata s unutarnje strane, te tako onemogućavanjem tužitelju da ih otključa, otvori vrata i uđe u stan, kako to tvrdi tužitelj.

Iz potvrda Policijske postaje Crikvenica od 10. listopada 2024. koje prileže spisu (stranice 26-27 spisa) proizlazi da je 26. kolovoza 2024. u 13,36 putem telefona Andrea Mataija, dakle supruga tužitelja, obavijestila PP Crikvenicu, da ne može ući u svoj stan u Crikvenici, ul. Tončićev odvojak br. 17, jer da se u stanu nalazi Davor Marković, a ona da ima rješenje za navedeni stan. Dolaskom policijskih službenika na mjesto događaja i obavljenim obavijesnim razgovorima da nisu utvrđeni elementi kaznenih djela i prekršaja koji se progone po službenoj dužnosti. Nadalje, proizlazi da je 8. rujna 2024. u 9,31 navedenu policijsku postavu izvijestila Andrea Mataija i prijavila smetanje posjeda na navedenoj adresi, a dolaskom policijskih službenika na navedenu adresu da je zatečena Andrea Mataija i njezin suprug Ivica Mataija, te da je Andreja Mataija u razgovoru izjavila da je njezin suprug u suposjedu predmetnog stana, a gdje je njegova bivša supruga Slavica Mataija, u posjedu drugog dijela istog stana, te da su u 9,28 došli do vrata stana za koji posjeduju ključ, ali da su onemogućeni ući u isti iz razloga jer je ključ s unutarnje strane vrata okrenut vodoravno te da ne mogu otvoriti bravu vrata. Isti da su pozvonili dva puta te im nitko nije otvarao vrata, ali da su čuli glas koji je rekao "To su oni" i prepoznali da se radi o Davoru Markoviću, te da su pozvali policiju. U obavljenom razgovoru sa Slavicom Mataija da je ista izjavila da je u posjedu stana te da njezin bivši suprug nema pravo vlasništva u stanu, ali da isti neprestano sudski potražuje jedan dio stana na koji da nema pravo. Također da je izjavila da tužitelja neće pustiti u stan dok se sve ne riješi putem suda jer isti nema svojih stvari u njemu. Na mjestu događaja da nisu utvrđeni elementi kaznenih djela i prekršaja.

Iz iskaza tužitelja, a vezano za događaj od 26. kolovoza 2024., proizlazi da je s njim tom prilikom bila njegova supruga Andrea Mataija, da je probao gurnuti ključ u bravu i jednostavno da ključ nije otvarao ulazna vrata navedenoga stana. Nakon toga da je zvao policiju, kako bi se sastavio zapisnik.

Nadalje, iz iskaza tužitelja proizlazi da se sljedećeg puta u stan vratio 8. rujna 2024. i isto tako da je pokušavao ući u stan, ključ da nije otvarao, a u stanu da je čuo glasove tuženih Slavice Mataije i Davora Markovića, a čuo ih je kako govore "To su oni", te da je opet zvao policiju, policija da je došla i sastavila zapisnik, s time da je

tužena Slavica Mataija policiji na zapisnik rekla da on nema nikakva prava na stan i da ga neće pustiti u stan.

Iz navedenoga proizlazi da je tužitelj onemogućen u ulasku u stan 26. kolovoza 2024. i 8. rujna 2024., na način da ključevima ulaznih vrata stana kojima raspolaže nije mogao otključati ulazna vrata stana, jer su se u stanu nalazile osobe koje su s unutarnje strane vrata ostavile ključ u bravi i time onemogućili da tužitelj otključa vrata i uđe u stan.

Sve navedeno potvrđeno je i u potvrdama Policijske postaje Crikvenica od 10. listopada 2024., koje prileže spisu.

Tužena Slavica Mataija je u svom iskazu navela da tužitelj ima ključ stana, da može doći u stan, ali da se ne može bahatiti, ne može leći na parlafon i ne može dovoditi druge ljude koji nisu stranke u postupku, te je navela da može reći da je postojao neki put da možda tužitelj nije mogao ući u stan, u kojem ona ne živi sama, već sa sinom Svenom, da je jako puno vremena odsutna, da je praktički po cijele dane u Rijeci na poslu i da postoji mogućnost da je njezin sin Sven bio u stanu, možda da je vidio nepoznate ljude, jer tužitelj da je za njega stranac, te da postoji mogućnost da nije otvorio vrata strancu.

Nadalje, iz iskaza tužene Slavice Mataija proizlazi da je 8. rujna 2024. ona bila u stanu, a iz postupka proizlazi da tužitelj ni tada nije mogao otključati vrata stana, otvoriti ulazna vrata i ući u stan, zbog položaja ključa u bravi ulaznih vrata s unutarnje strane.

Iz iskaza tužene Slavice Mataija proizlazi da njezin suprug, tuženi Davor Marković povremeno boravi u tom stanu, da je on jednom prilikom dao izjavu policiji, jer mu je njihov sin Sven rekao da su neki nepoznati ljudi bili na vratima, a da je tuženi Davor Marković tada vidio oko zgrade tužitelja i njegovu suprugu, a to da je bilo prije onog događaja kada je ona dala izjavu policiji.

Premda je tuženi Davor Marković, a vezano za gore navedeni događaj od 26. kolovoza 2024. naveo da je bio van stana, da je u stanu bio njegov sin Sven, koji ga je nazvao i rekao da su pred vratima neke osobe koje pokušavaju ući u stan, da je netko gurao ključ u bravu i da se Sven prestrašio, da ga je odmah nazvao, i on da je doletio, ušao u stan i pozvao policiju, iz njegova iskaza proizlazi da je tom prilikom, radi pokušaja ulaska tužitelja u stan, upravo on pozvao policiju te dao izjavu policiji.

Iz iskaza svjedokinje Marice Vučajnik, susjede koja živi u stanu na I. katu navedene zgrade, koji se nalazi preko puta predmetnoga stana, samo kat niže, proizlazi da su tom prilikom, a radi se dakle o događaju od 26. kolovoza 2024. tužitelj i njegova supruga Andrea Mataija, nakon što su bezuspješno pokušali ući u stan, pozvali policiju i zamolili je da bude prisutna kao svjedok, te se ona sjeća da, dok su čekali policiju, da je policija došla, pozvonila na vrata predmetnog stana i da je tuženi Davor Marković otvorio vrata, pa dakle i iz njezina iskaza proizlazi da je upravo on bio u stanu tom prilikom kada je tužitelju onemogućen ulazak u stan.

Kada se uzmu u obzir iskazi tuženih, proizlazi da oni u stvari smatraju da tužitelj, kao suposjednik predmetnoga stana, ima drugačiji suposjed od tužene Slavice Mataija,

te da su i sinu dali upute kako postupiti ako tužitelj pokuša otključati vrata stana kada njih nema, a on je u stanu, odnosno da su mu dali upute da ne otključava vrata stana, pa čak i da je u stanu tom prilikom 26. kolovoza 2024. bio samo njihov sin Sven, a što ne bi proizlazilo iz postupka, jer je upravo tuženi Davor Marković dao izjavu policiji i prethodno prilikom dolaska djelatnika Policijske postaje Crikvenica otvorio vrata stana, pa proizlazi da su mu upravo tuženi dali upute da tužitelju ne otključava vrata stana, a u konačnici, i kada su oni bili u stanu, nisu dopustili tužitelju da otključa vrata strana ključevima stana kojima raspolaže i uđe u stan, jer je bilo prerano, bila je nedjelja (događaj od 8. rujna 2024.) pa kako očigledno smatraju, da bi njegov suposjed bio nekakav drugačiji od njihovoga.

Neovisno o tome što tuženi nisu promijenili brave na ulaznim vratima stana, ovakvim postupanjem, smetali su tužitelja u suposjedu stana, jer su mu onemogućili ulazak u stan, čime su ga isključili iz suposjeda stana.

Iz svega gore navedenoga proizlazi da je tužitelj, zajedno s tuženom, bio posljednji, mirni suposjednik predmetnoga stana, te da je smetan u tom suposjedu ostavljanjem ključeva u bravi ulaznih vrata stana s unutarnje strane, te time onemogućavanjem tužitelju da otključa ulazna vrata stana, otvori vrata i uđe u stan, što je 26. kolovoza 2024. učinio tuženi Davor Marković, a 8. rujna 2024. tužena Slavica Mataija, čime mu je oduzet suposjed te nekretnine. Slijedom navedenoga, neosnovan je prigovor promašene pasivne legitimacije istaknut od strane tuženih.

Odredbom članka 24. stavak 1. ZV propisano je da je svaki suposjednik ovlašten štititi suposjed putem suda od drugih suposjednika jedino ako su ga potpuno isključili od dotadašnjega suposjeda ili su mu bitno ograničili dotadašnji način izvršavanja faktične vlasti.

S obzirom na to da su tuženi potpuno isključili tužitelja od dotadašnjeg suposjeda predmetne nekretnine, to tužitelj ima pravo na zaštitu svoga suposjeda.

Činjenica da je osobno vozilo tužitelja zatečeno parkirano ispred zgrade u kojoj se nalazi predmetni stan, u 2 navrata tijekom 2025., kako bi to proizlazilo iz fotografija sa stranica 41 i 42 spisa, ne znači da je tužitelj boravio u stanu, odnosno da je u suposjedu stana.

Stoga tužitelj ima pravo za zaštitu suposjeda, jer su ispunjene pretpostavke iz odredbi članka 21. i 22. ZV, te članka 24. stavak 1. ZV radi čega je prihvaćen kao osnovan tužbeni zahtjev tužitelja u pogledu zaštite suposjeda opisan u točkama I. i II. izreke rješenja.

Slijedom iznijetog, kako je tužitelj dokazao da je do događaja opisanih u tužbi bio posljednji mirni suposjednik predmetne nekretnine, zajedno s tuženom Slavicom Mataija, to ima pravo na suposjedovnu zaštitu, radi čega je prihvaćen kao osnovan tužbeni zahtjev tužitelja, opisan u točkama I. i II. izreke ove odluke, koji se dakle odnosi na zaštitu suposjeda, jer su ispunjene pretpostavke za suposjedovnu zaštitu iz ranije cit. odredbi ZV.

Neosnovan je prigovor prekluzije istaknut po tuženima, jer je tužitelj zatražio zaštitu suposjeda unutar roka propisanog odredbom članka 21. stavak 3. ZV, jer je od

čina smetanja suposjeda 26. kolovoza 2024. odnosno 8. rujna 2024. pa do podnošenja tužbe, podnesene 24. rujna 2024. proteklo manje od 30 dana.

U postupku sud nije posebno cijenio sadržaj ostale dokumentacije u koju je izvršio uvid tijekom postupka jer se radi o dokumentaciji koja nije od utjecaja na odluku o osnovanosti tuženog zahtjeva.

10. Odluka o naknadi troškova postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25.; u nastavku: ZPP), u svezi s odredbom članka 155. ZPP te primjenom navedene odredbe tužitelj ima pravo na naknadu parničnog troška za zastupanje po punomoćniku – odvjetniku, za radnje kako slijedi: jednokratna nagrada u visini od 500,00 EUR (250 bodova, po Tbr. 7/2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika Narodne novine broj 138/23. i 107/25., za prvostupanjski postupak radi smetanja posjeda, i to za 4 radnje, a radi se o radnjama sastava tužbe, te zastupanja na ročištima održanim 20. svibnja 2026., 19. lipnja 2026. i 22. listopada 2026.), što uvećano za PDV 25% koji je obračunat u iznosu od 125,00 EUR, daje iznos od 625,00 EUR. Uz navedeni iznos od 625,00 EUR, tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 26,54 EUR, te na ovu odluku u iznosu od 60,00 EUR, ukupno 86,54 EUR, pa je prihvaćen njegov zahtjev za naknadu parničnog troška u ukupnom iznosu od 711,54 EUR (točka III. izreke rješenja), s time da obveza tuženih za naknadu parničnog troška nije solidarna.

U Crikvenici 2. studenoga 2026.

S u d a c:

Sonja Alač

SONJA ALAČ

Elektronički potpisano: 02.11.2026T10:20:34 (UTC:2026-11-02T09:20:34Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 88005796-edf0-4aa9-b8a7-69e50d885aa2
Općinski sud u Crikvenici

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ovoga rješenja dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu, koja se podnosi putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa rješenja.

DNA:
- pun. tužitelja
- pun. tuženih

Broj zapisa: **9-3088f-7ce47**

Kontrolni broj: **04565-e9725-e28f2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Crikvenici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.